

<http://sxoleio12.wordpress.com/>

πόλη : λαβύρινθος προς την ελευθερία

Η δόμηση-διαμόρφωση των σύγχρονων πόλεων είναι συνυφασμένη με έναν τρόπο ζωής βασισμένο πάνω στην εκμετάλλευση της εργασίας, το θάναμα και την κατανάλωση. Οι χώροι που απομένουν για μας και τις ανάγκες μας, χώροι όπου οι άνθρωποι θα μπορούν να συναντηθούν, να δημιουργήσουν, να αλληλεπιδράσουν να συνάψουν σχέσεις αλληλεγγύης και συντροφικότητας εκλείπουν. Η εντατικοποίηση της καθημερινής ζωής φανερώνει το πώς ακόμα και ο προσωπικός μας χώρος και χρόνος διαμορφώνεται με βάση τα κυρίαρχα πρότυπα του καταναλωτισμού της διασκέδασης της αποχαύνωσης και της εξατομίκευσης.

Επανοικειοποιούμε τους δημόσιους χώρους, επαναπροσδιορίζοντας το χώρο και το χρόνο με βάση τις δικές μας ανάγκες, ενάντια στα συμφέροντα που μας θέλουν παραιτημένους και αδρανείς απέναντι στην καταπίεση. Απελευθερώνουμε τους δημόσιους χώρους από την εγκατάλειψη και την αδιαφορία της εξουσίας. Δίνοντας τόπο στην ελευθερία και την αυτοπραγμάτωση του ατόμου και του συνόλου μέχρι την ολική κοινωνική χειραφέτηση από οποιοδήποτε καταπιεστικό, εκβιαστικό θεσμό και εξουσιαστικό έλεγχο. Στόχος μας λοιπόν είναι η οργάνωση και η λειτουργία αυτού του κτιρίου ως ελεύθερου κοινωνικού χώρου, με κατεύθυνση προς την ελεύθερη μάθηση, την προώθηση μιας κουλτούρας συνεργασίας, αλληλεγγύης και αυτοκαθορισμού στη βάση της άμεσης δράσης και της άμεσης συμμετοχής, μακριά από ιδεολογικές αγκυλώσεις δόγματα και αυτοαναφορικά πρότυπα.

κρίση: μια νέα συναίνεση ή η δυνατότητα της κοινωνίας για αυτοθέσμιση

Η κρίση, όπως παρουσιάζεται σήμερα από τους κυρίαρχους αποτελεί πρόσχημα για την επιβολή ενός οικονομικού & κοινωνικού κανιβαλισμού που παρουσιάζεται ως λύση για τη

σωτηρία του συστήματος. Η κρίση είναι πολύ βαθύτερη και ουσιαστικότερη, είναι η ιδεολογική κρίση αυτού του συστήματος που αδυνατεί πλέον να νομιμοποιηθεί στη συνείδηση της κοινωνίας. Οι υποσχέσεις για ευημερία, ανάπτυξη και ευτυχία πάνω στις οποίες σφραγίστηκε η ύπαρξη αυτού του συστήματος πλέον καταρρέουν. Φαίνεται πια πως η ευημερία επιφυλάσσεται γι' αυτούς, ενώ από την άλλη η φτώχεια, η εξαχρείωση και η πείνα για όλους εμάς.

Πρόθεσή μας δεν μπορεί να είναι άλλη παρά η συνολική ρήξη μ' αυτό το χρεοκοπημένο και κοινωνικά απονοηματοδοτημένο σύστημα, μπροστά στην δυνατότητα που εγείρεται για την κοινωνία να πάρει τη ζωή στα χέρια της συλλογικά και από τα κάτω. Μέσα από διαδικασίες αυτοοργάνωσης και άμεσης δημοκρατίας δημιουργούμε νέες κοινωνικές σχέσεις, σχέσεις αλληλεγγύης και αξιοπρέπειας που πραγματώνονται μόνο μέσα από τη λογική του αγώνα και της αντίστασης απέναντι σ' ότι εκβιάζει της ίδιες μας τις υπάρξεις. Το εγχείρημα αυτό δεν αποτελεί παρά μια απόπειρα προς αυτή την κατεύθυνση, ένα παράδειγμα του πώς θα μπορούσε να οργανωθεί η ζωή σε κάθε γειτονιά από εμάς τους ίδιους.

από την ελεύθερη μάθηση, στη μάθηση της ελευθερίας

Στόχος του "ελεύθερου κοινωνικού χώρου Σχολείο για τη μάθηση της ελευθερίας" είναι ο πειραματισμός πάνω στην ελεύθερη μάθηση και η επαναδιαπραγμάτευση της γνώσης. Η πραγμάτωση αυτής μέσα από συμμετοχικές διαδικασίες αυτομόρφωσης, σε διάφορα γνωστικά πεδία, στοχεύει στην υπέρβαση των ρόλων δασκάλου μαθητή και την ανατροπή της λογικής της αυθεντίας, αλλά δεν σταματά εκεί. Σκοπός της είναι μέσα από τέτοιες διαδικασίες να περάσουμε στην παραγωγή γνώσης από και για την κοινωνία και μέσα από την έμπρακτη αμφισβήτηση του υπάρχοντος και την σύγκρουση με το κυρίαρχο μοντέλο εκπαίδευσης να οδηγηθούμε στην ατομική και συλλογική χειραφέτηση. Διότι η γνώση αποτελεί απαραίτητο όπλο στη διαδικασία απελευθέρωσης του ατόμου, μέσα από αυτή γεννάται η κριτική σκέψη και το άτομο πραγματώνεται ως ον αμφισβήτησης και συνείδησης απέναντι σε σκοταδιστικές και αυταρχικές λογικές.

Το κτίριο όπου στεγάζεται ο "ελεύθερος κοινωνικός χώρος Σχολείο για τη μάθηση της ελευθερίας" χτίστηκε το 1897. Έπειτα από διάφορες χρήσεις πέρασε μέσω ανταλλαγής στην ιδιοκτησία της εκκλησίας που το εκμεταλλευόταν νοικιάζοντάς το στο κράτος και για αρκετά χρόνια λειτουργούσε ως σχολείο. Η εκκλησία επικαλέστηκε εν τέλει το πρόσχημα της μη στασιμότητας του κτιρίου προκειμένου αυτό να χαρακτηριστεί ως ακατάλληλο ως σχολείο και να εκμισθωθεί ως κέντρο διασκέδασης σε ιδιώτη. Χαρακτηριστικό είναι ότι σε απόσταση μηνών ο ίδιος φορέας γνωμάτευσε μια ότι το κτίριο είναι κατάλληλο και μια ότι είναι ακατάλληλο. Έτσι ο χώρος έμεινε κλειστός και εγκαταλελειμμένος επί 6 χρόνια, παρά

το πάγιο αίτημα των κατοίκων για σχολική στέγη στην περιοχή. Από τις 5/6/10 το κτίριο καταλήφθηκε και λειτουργεί ως ελεύθερος κοινωνικός χώρος.

Ο "ελεύθερος κοινωνικός χώρος σχολείο για τη μάθηση της ελευθερίας" είναι ένα ανοιχτό εγχείρημα όπου ο καθένας μπορεί να συμμετάσχει είτε ως άτομο είτε ως συλλογικότητα, σεβόμενος τα πολιτικά χαρακτηριστικά του. Όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται από τη διαχειριστική συνέλευση, βασισμένες στις αμεσοδημοκρατικές-αντιεραρχικές σχέσεις όπου ο καθένας συμμετέχει ως άτομο, μέσα από τη διαδικασία συνδιαμόρφωσης.